

Rúth Hálová V První Třídě

Tohle je fotka z mojí první třídy. Byla pořízena v Českém Krumlově v roce 1932.

Tatínkův bratr strýc Max, který se po tatínkově smrti stal našim poručníkem, učinil moudré rozhodnutí a dal nás do německé školy. Jedním z důvodů bylo pořádně se naučit německy, ale strýček také říkal, že antisemitismus je v německých zařízeních mnohem výraznější než v českých a že bude pro nás nejlepší zvyknout si na něj co nejdříve. Jak se ukázalo, strýček měl pravdu, ale to až později. Na začátku jsem nic takového nepozorovala.

Nastoupila jsem do německé obecné školy a zamilovala si svou učitelku, slečnu Marthu Nehybovou. Byla mladá, krásná, dlouhé černé vlasy nosila poskládané v cop na šíji. Mimo to byla také laskavá, pravdomluvná, spravedlivá a šlechetná a já myslím, že v tom prvním školním roce jsme nasály víc lidských hodnot než v několika následujících desetiletích.

Martha před nedávnem zemřela, když jsem ji jednou navštívila, vzpomněla si, jak ji kdysi moje babička prosila, aby mi domluvila a já začala snídat. Babička totiž věděla, že vše, co řekne moje učitelka, bude pro mě svaté a protože já byla hubené dítě, které se ráno tak těšilo do školy, že odmítalo snídat, informovala o tom slečnu učitelku. Martha se pak skutečně přede mnou zmínila, že snídat je dobré, já tedy snídat začala a po pár dnech se babička prý znovu objevila ve škole, aby jí poděkovala.

Já o této epizodě neměla ani tušení, dozvěděla jsem se ji až nyní. Po válce byla Martha se svou rodinou odsunuta. Myslím, že právě takovým sudetským Němcům, jako byla ona, patřila omluva našeho bývalého prezidenta Havla za odsun.